

4 Kirken og
Den kulturelle skolesekken

8 Halleluja - Händel
for små og store

3 IKO og tros- opplæringsplanen

Ny plan for trosopplæring!

En ny plan for trosopplæring må sikre at barn også i framtiden får den nødvendige kunnskap om kristen tro. Tro er mye mer enn kunnskap, men uten å vite noe om Gud er det vanskelig å tro på Gud.

Trosopplæring og kunnskapsformidling

Til høsten skal Kirkemøtet behandle ny plan for trosopplæring i Den norske kirke. En slik plan skal oppfylle ulike ønsker og behov.

En av hovedbegrunnelsene for trosopplæringsreformen var den kraftige reduksjonen i skolens kristendomsundervisning ved innføringen av KRL i 1997. Bortfallet av kristendom i skolen skulle kompenseres med en tilsvarende styrking av kirkens egen trosopplæring. Det betyr ikke at kirken ukritisk skal overta skolens undervisningsform og innhold, men likevel bør planen sikre at barna får kunnskap om den kristne tro.

«Den viktigste trosopplæring er den som skjer hjemme»

Lokal eller nasjonal plan

Trosopplæring er noe som må skje lokalt, i den enkelte menighet. Hver menighet skal derfor utvikle sin lokale plan og integrere trosopplæring i menighetens øvrige arbeid. Lokalt planarbeid må tilpasses menighetens demografi, geografi, ressursituasjon og lokal tradisjon og kultur. Spørsmålet er likevel om det bør være noen grenser for den lokale frihet?

Kravet om en systematisk og sammenhengende

trosopplæring må være uavhengig av bosted. Det er kirkens samlede ansvar å legge til rette for at barn og unge får delta i trosopplæring, uavhengig om de bor i storbyen eller på øya i havgapet, om menigheten er stor eller liten og av om de flytter mange ganger i løpet av oppvekstårene, eller om de bor samme sted hele livet. Skal en lykkes med dette, trengs det noen aktiviteter og faste holdpunkter som er felles for hele landet. Noe som er gjenkjennbart og som skjer i bestemte aldersfaser uavhengig av menighet. En ny plan for trosopplæring bør inneholde noen slike: «Dette gjør vi alle steder – aktiviteter».

Familien som arena

Samtidig er det viktig at trosopplæring ikke primært defineres som aktiviteter og tiltak i regi av menigheten. Den viktigste trosopplæringen er den som skjer hjemme. Forskning viser at familien er den mest sentrale faktor for barns forhold til tro og kirke når de vokser opp. Vi snakker gjerne om samarbeid med hjemmet, men utfordringen er at for mange betyr det å involvere hjemmene i de kirkelige aktiviteter. Vi må være tydelig på at hjemmet er en egen arena for trosopplæring. Foreldre, besteforeldre og andre foresatte er trosopplærere enten de vil eller ikke.

Eigil Morvik
Direktør IKO

Kritiske innspill

IKO mener at den nye planen for trosopplæringen må gi tydelige føringer for lokalmenigheten og ikke idyllisere menighetsvirksomheten og kristenlivet.

Tekst Lena Skattum | **Foto** Robert Holand

– Det er viktig at menighetene kjenner seg igjen i den virkelighet som beskrives i planen. Vi mener at planutkastet har et for idylliserende språk og en forskjønnende beskrivelse av dagens situasjon. Dessverre vil nok mange menigheter ikke kjenne seg igjen i dette. Planen bør nok gjenspeile et større mangfold og variasjon og ta opp flere dilemmaer og valg som må gjøres lokalt, sier Kristin Gunleiksrud, som har vært sentral i arbeidet med IKOs høringsuttalelse.

Tjenlig verktøy

For IKO er det avgjørende at ny plan for trosopplæring for Den norske kirke er et tjenelig verktøy når alle landets menigheter de neste årene skal utarbeide sine lokale trosopplæringsplaner. Planen bør gi tilstrekkelig hjelp og veiledning slik at døpte over hele landet får den trosopplæring de har krav på.

Gunleiksrud påpeker også at planen i for stor grad preges av kjærlighetsretorikk. – Størst av alt er kjærligheten, men vi savner en tydeligere korsteologi. Planen bør i større grad uttrykke en teologi hvor både menneskenes synd, Jesu forsoning og Guds kjærlighet blir et helhetlig teologisk uttrykk for den kristne tro.

Gi kunnskap

I evalueringen av trosopplæringsreformens forsøks-

periode har flere etterlyst en tydeligere beskrivelse av hva barn skal lære i kirken.

– *Hva syns IKO om innholdet i planen?*

– Det er viktig å understreke at læring i kirken er noe annet enn læring i skolen. Trosopplæring handler om å bli inkludert og tatt på alvor i menighetens fellesskap, men vi må ikke glemme at utgangspunktet for hele reformen var endringer i skolens kristendomsundervisning, sier Gunleiksrud.

For vagt

Hun understreker at kirkenes trosopplæringsarbeid må sørge for at barna får tilsvarende kunnskaper som skolen tidligere gav.

– Omfanget av dette er tidligere anslått til 315 timer. Dette timetallet er uttrykk for et omfang av barn og unges læring. Den nye planen for trosopplæring må ta stilling til hvordan kirken kan sikre at alle døpte får med seg viktige kunnskaper, opplevelser og erfaringer. Her er planforslaget for vagt og gir menighetene for lite hjelp, sier Gunleiksrud.

Hele IKOs høringsuttalelse finner du på våre nettsider. Se også lederen på side 2.

Forfatteren. IKO-rådgiver Kristin Gunleiksrud har skrevet boken om hvordan kirken kan ta del i Den kulturelle skolesekken.

Kirken og Den kulturelle skolesekken

– IKO har på en forbilledlig måte tatt fatt i hvordan kirken kan ta del i Den kulturelle skolesekken, sier Astrid Holen, sekretariatsleder i Den kulturelle skolesekken.

Tekst og foto Lena Skattum

Alterpartiet i Fagerborg kirke i Oslo er fullsatt av mennesker. Kirkebenkene står tomme – bortsett fra den lille prinsen som beveger seg rundt i radene – et lite fly flyter rundt i kirkerommet. En oppblåst globus kastes frem og tilbake mens orgelet spiller vakre toner. Ballonger stiger opp fra gulvet mellom benkeradene.

Folket ved alteret får se et utdrag fra orgeldansefortellingen *Tusen millioner stjerner og en venn* av Per Roar og Lars Notto Birkeland.

Lansering

Vi er på lanseringen av boken *Kirken og Den kulturelle skolesekken*.

IKO-rådgiver Kristin Gunleiksrud har skrevet boken, som er en del av serien om samarbeidet mellom kirken og skolen.

65 mennesker har tatt plass ved alteret i Fagerborg kirke. – Når kirkebenkene blir scenegulv, får publikum et annet perspektiv på kirkerommet og på kirkebenkene. De tomme benkene minner oss om vår plass i kirkerommet, og om de som har forlatt oss, sier koreografen Per Roar, etter at forestillingen er ferdig. Publikum har tatt plass i kirkebenkene igjen, og flere har innlegg om viktigheten av at kirken blir en del av Den kulturelle skolesekken (DKS).

Ei av dem som har ordet er Astrid Holen, sekretariatsleder i DKS. Hun er svært fornøyd med IKOs nye bok. – Denne boka tar utgangspunkt i hvordan kirken kan bidra i DKS. Den har mange gode eksempler og et enkelt og greit språk. Boka gir tips til hvordan kirken kan komme i gang. Ikke minst er dette en vakker bok med fine illustrasjoner, sier Holen.

Stolthet over hellige rom

Også Valgerd Svarstad Haugland, kirkeverge i Oslo og tidligere kulturminister, ivrer for kirkenes plass i DKS. Hun mener kirken både kan gi kunnskap om musikk, arkitektur og bildekunst. – Vi må la ungdommene

Fornøyd. Astrid Holen synes IKO har truffet blink med *Kirken og Den kulturelle skolesekken*.

Hellige rom. Valgerd Svarstad Haugland mener det er viktig å la ungdommer få bli kjent med kirkeskattene, slik at de kan bli stolte av Norges hellige rom.

våre bli stolte av våre hellige rom. Kirken er en fin arena for å formidle kultur til barn og ungdom. Jeg er utrolig glad for at regjeringen har understreket at kirken skal være en del av Den kulturelle skolesekken, sier hun.

– Jeg liker å utforske hvor mye kunsten og kirken tåler å møte hverandre. Kirkekunsten er en svært kompleks og utfordrende kunst å gå inn i. Her møtes nåtid og fortid. Tradisjon møter samtid. Til sammen blir det både tradisjon og innovasjon i møte med noe som er og som ikke sees, sier Per Roar.

Ressurs for skolen

Det åpnes for samtale i kirken, og flere uttrykker frustrasjon over få ressurser og for mange oppgaver i kirken, og at de ikke har fått positivt svar på sine søknader til kommunen. En av de som arbeider med DKS i Oslo kommune, reiser

seg og oppfordrer kirkene til å ta kontakt med fylkeskommunen for å spørre om midler. Det opplyses om at det er fritt frem for hvem som helst til å søke, og at de som vurderer søknadene er opptatt av kvalitet og kunst.

– Det handler om å vise hvilken ressurs kirken er for skolen, også når det gjelder kunst og kulturhistorie. Gjennom DKS kan kirken virkelig få en mulighet til å bidra, elevene kan lære og oppleve musikk, arkitektur, bildekunst, levende fortelling, drama og lokalhistorie. Mulighetene er store. Men man må lære seg hvordan DKS fungerer, og det er ikke gjort over natten å la kirken få spille den rollen myndighetene vil at kirken skal spille, sier forfatter Kristin Gunleiksrud.

Astrid Holen kommer også med en utfordring: – I IKOs bok er kirkerommet brukt som kulturbærer. Men Bibelen er jo også et kunstverk.

Både bibelfortellinger og salmer kan brukes i DKS og er et godt kunstverk i seg selv. Lykke til! Dette er spennende, sier hun.

NY BOK

I kirken satses det på kunst og på kulturarv. Også knyttet til Den kulturelle skolesekken. Et viktig element i satsningen er boken *Kirken og Den kulturelle skolesekken* (IKO-Forlaget) av Kristin Gunleiksrud.

Gir for verdiene i samfunnet

Arne Nakling er en av IKOs mest trofaste givere. Han har nettopp økt beløpet han gir til IKO hver måned.

Tekst Lena Skattum | **Foto** Privat

– IKO har et ideelt engasjement som jeg liker. Vi har barn i aktuell alder for IKOs arbeid, og vi ønsker, som IKO, å føre vår kristne kulturarv videre til barna, sier Nakling. Han syns også det er positivt at gaver til IKO gir skattefritak.

Kunnskap og tro

Men det er ikke bare kulturarven og skattefritaket som er viktig for Nakling. Han ønsker at barna hans – og andre barn – skal få en personlig tro og få kunnskap om sentrale sannheter i den kristne tro.

– Primært er det foreldrenes oppgave å formidle troen til barna. Men verken kirken, IKO eller foreldre kan gi barna troen, den må de ta imot selv, mener Nakling.

Nakling beskriver IKO som en aktør med et tydelig engasjement som han tror er viktig.

– Jeg gir til IKO fordi de ser verdien av å formidle troen og sannheten videre til neste generasjon. Kristendommen er viktig både som samfunnsbærende element og som ballast i livet. Vi ønsker å gi videre til

våre barn de verdiene som kristendommen innehar, sier Nakling. Han mener Jesus er et godt forbilde, blant annet på medmenneskelighet, enkeltmenneskets verdi og rakryggethet.

Kompetanseheving

Nakling mener at IKOs stemme i samfunnet, blant annet arbeidet som er rettet mot skolen, er av betydning. – Det er viktig at lærerne reflekterer over endringer i religionsfaget i skolen. Det bør være en kompetanseheving i forhold til hvordan lærerne kan formidle religionenes innhold på en god og riktig måte. Jeg ser IKO som en viktig samfunnsaktør her, sier han.

– Kristendommen har hørt sammen med det norske samfunnet nesten fra Norge ble samlet. Fortsatt er en stor majoritet i Norge kristne. At et mindretall skal endre på kristendommens betydning i det offentlige rom synes jeg blir feil, sier Arne Nakling. Han anbefaler andre å bli faste givere til IKO og slik støtte arbeidet for kristendommens plass i samfunnet.

IKO trenger dine gaver!

I 2009 sliter IKO med å få budsjettet bedre enn et underskudd på 262.000 kroner. Vi har budsjettert med 150.000 i økte gaveinntekter.

Tekst Harold Leenderts

Behovet for økonomisk støtte til IKO er fortsatt sterkt til stede. Økonomien sikres gjennom frivillige gaver, kirkeoffer, medlemsbidrag og prosjektmidler. En vesentlig del er basert på frivillige gaver, da vi ikke mottar offentlig driftsstøtte.

Skattefritak

Gaver til IKO fra 500 kroner er fradragsberettiget bidrag til forskning. Det vil si at disse gavene gir skattefritak. Som privatperson kan du støtte IKOs arbeid på ulike måter.

Ved å tegne abonnement på IKO-Nytt vil du motta giro sammen med bladet fire ganger årlig. Giroene kan benyttes med selvvalgt beløp.

Fast givertjeneste

Alternativ to er fast givertjeneste med avtale-

Harold Leenderts.

Har budsjettert med økte gaveinntekter.
FOTO: LENA SKATTUM

girotrekk månedlig, kvartalsvis eller årlig. Dette er en ordning som er enkel både for deg som giver, og den er enkel å administrere for vår organisasjon. Samtidig gir ordningen grunnlag for en mer oversiktlig økonomi for IKO. Vi utfordrer enda flere til å vurdere å gå inn i en fast, avtalt givertjeneste.

IKO mottar tidvis også testamentariske gaver. Nærmere informasjon om dette fås ved henvendelse.

Takk

En god og jevn gavestøm er en forutsetning for vår virksomhet. Derfor er vi takknemlig for våre mange trofaste givere.

For mer informasjon om givertjeneste til IKO, se www.iko.no

IKOs kontonummer er:
3000.15.03827

E-postadresse:
iko@iko.no

Hva bruker IKO gavene til?

I 2009 er det særlig følgende prosjekter/tema som står i fokus:

- **Samarbeid mellom kirke og skole** – vi vil utvikle og gjennomføre kurs, drive veiledning, legge ut aktuelt materiell på våre nettsider og fortsette arbeidet med en egen kirke-skole-serie
- **Barnehager** – vi vil arbeide aktivt for å sikre kristne barnehager gode rammebetingelser, vi vil bidra til faglig utvikling i barnehager og vi vil legge til rette for formidling av høytider og kristne tradisjoner i alle barnehager
- **Hjemmet** – vi vil oppmuntre og hjelpe foreldre og besteforeldre til å formidle den kristne tro på sin måte sammen med barn og barnebarn
- **Trosopplæring** – vi vil utvikle kurs og materiell til hjelp når alle landets menigheter skal utvikle sin lokale trosopplæringsplan
- **Samfunnsdebatt** – vi vil være en klar og tydelig stemme i det offentlige rom som videreformidler den kristne tro og tradisjon inn i vår tid
- **Faglig utvikling** – vi vil arrangere fagdager og konferanser som inspirerer og dyktiggjør kirkelige medarbeidere

For mer informasjon se www.iko.no

Halleluja

Ding-ding. Klångklång. KLÅNG! Glass: Ding! Tinnkopp: Klång! John slår på alt, for alle ting synger. Glass, kopper, krukker. Hjemme er det fullt av musikk, mor nynner, far spiller fiolin. Nei, ikke lenger. Nå er det stille i huset. Mor har sluttet å synge. Hva er galt?

I anledning av at det er 250 år siden komponisten Georg Friedrich Händel døde, lanserer IKO-Forlaget boken *Halleluja*.

Romanen tar oss med til Händels London. – Det gikk lett og fort å skrive denne boken. Inspirasjonen fikk jeg på museet etter Foundling-barnehjemmet i London, sier Bjørn Sortland, som har forfattet boken. Han sier han ofte unngår å skrive på oppdrag, men dette kunne han ikke motstå.

«Glass: Ding! Tinnkopp: Klång! John slår på alt, for alle ting synger»

– Det som er så spennende med Händel er at vi vet så lite om ham. Det gjør det lettere å dikte en historie rundt ham, sier Sortland. Resultatet er blitt den lille gutten John, som får møte den berømte komponisten og musikken hans. *Halleluja* er illustrert av Marvin Hallaraker.

CD-en *Halleluja – Händel for små og store* lanseres sammen med boken. Gjennom bok og CD kan barn bli kjent med Händels musikk.

Se www.iko-forlaget.no for mer informasjon.

Stort møte. John treffer den store komponisten Händel.
ILLUSTRASJON: MARVIN HALLARAKER

Pinsefortellingen

Vi følger fortellingen fra tiden etter Jesu oppstandelse, himmelfarten og disiplene som mottar Den hellige ånd. Historien er rikt illustrert i glade farger. Forfatter er Kristin Gunleiksrud, og illustratør er Carolina Mari Finngård.

InTro

IKO har sett behov for et blad til foreldrene. Bladet kommer ut én gang i året. I dette nummeret av InTro tar vi opp ulike måter å bruke medier på for å snakke om tro og verdier i hjemmet – blant annet ved hjelp av fortellinger, filmer og litteratur. Vårt håp er at troen skal gi barna hjelp til livstolkning og livsmestring. Barna trenger voksne som lytter og som tar del i livet og opplevelsene deres. Men barna trenger også voksne som våger å dele av egne tanker, av egen tro og av eget syn på livet.

Leter etter en bestemor

– Jeg skrev denne boken fordi jeg aldri har hatt bestemor selv, og bare har misunt alle som har hatt det, sier Torhild Moen. Hun har skrevet boken *Stine Pernille og bestemødrene*.

Stine Pernille har tre festlige katter, men savner en bestemor. Hun lurte på hva hun kan gjøre for å skaffe seg en. – Jeg synes eldre damer er nydelige, og håper boken kan være til inspirasjon. At voksne kan se at de kan gi kjærlighet og omsorg til barna, sier Moen. Hun mener at voksne bør stoppe opp og lytte, bry seg og se barna i nærmiljøet.

– Du kan være den ene som kan bety noe for barnet, sier Moen og gir en oppfordring til alle voksne som kanskje ikke har barn eller barnebarn selv.

– Det har vært veldig moro å tegne så frodige damer som bestemødrene

her, smiler Kari Sortland. Hun har illustrert Torhild Moens tekst. – Tegningene kom så lett. Det er blitt en skikkelig gladbok, sier Sortland. Sortland og Moen har tidligere gitt ut boken *Fengselsfuglen* på IKO-Forlaget, og nå jobber Torhild Moen med et nytt manus. Hun vil sørge for at også bestefedre får en bok.

Kattepus. Boken inneholder også mange kreative katter.
ILLUSTRASJON: KARI SORTLAND

IKOs ordrekontor – vær så god!

Dåpsklubben TRIPP TRAPP skal tjene rundt 7600 medlemmer. Det er litt av en jobb!

Tekst Ingvild Drolsum Sandnes | **Foto** Lena Skattum

Når vi treffer Marit Vitalia og Torill Riborg på TRIPP TRAPPs ordrekontor er de travelt opptatt med å ta telefoner, betjene IKO-Forlagets bokutsalg og brette fakturaer. Årets første pakke i klubben skal sendes ut.

– TRIPP TRAPP har hatt en jevn årlig stigning siden 1999. Denne gangen skal over 7 000 pakker, brev, fakturaer og medlemsblader sendes ut. Det innebærer mye arbeid for ordrekontoret og lageret, forteller Vitalia.

Mest ros

– Ingen dager på kontoret er like. Vi får mange henvendelser på telefon.

Noen ønsker å bestille produkter mens andre søker informasjon, råd og veiledning om materiell til menigheten eller hjemmet, forteller Riborg.

– *Hva slags respons får dere på klubbens produkter?*

– Noen ringer for å takke for fint materiale. Men egentlig får vi relativt få tilbakemeldinger i forhold til alt det vi sender ut. Folk virker stort sett fornøyd, sier de to.

– *Hvem ringer?*

– Vi møter mange entusiastiske og engasjerte mennesker. Noen er nybakte besteforeldre som bobler av glede når de ringer for å melde inn barnebarnet sitt i klubben. Nylig

snakket jeg med en bestemor som meldte inn sitt tolvte barnebarn, forteller Torill.

En annerledes bokklubb

–Jeg brenner for trosopplæring! Det er de bitte små dryppene som er avgjørende, og det er foreldrene som er de viktigste for barnas trosopplæring, smiler Torill. Hun er glad for å arbeide i en bokklubb

«Nylig snakket jeg med en bestemor som meldte inn sitt tolvte barnebarn»

1 • 6 250. Det er mye arbeid når mengdene av pakker skal i poser og esker.
2 • Mus. På lageret finnes både mus, lam, Noahs ark og en mengde bøker.

Lagersjef. Rolf Heggholmen har oversikt over hvor mange bøker IKO har å rutte med.

som bidrar til trosopplæring i hjemmene.

– Vi har stor geografisk spredning på medlemmene i klubben, forteller Vitalia. – Vi snakker med folk over hele landet, ja, vi har faktisk medlemmer i alle verdenshjørner og produktene våre finner – med god hjelp fra lageret og Posten – frem til den minste avkrok i landet vårt.

Lukten av gjødsel og bøker

På IKO-Forlagets lager på Nummestad Gård i Hobøl strekker deg seg meter på meter med paller av bøker som dekker veggene fra gulv til tak. Vi treffer Rolf

Heggholmen, en av veteranene i Dåpsklubben. Han har vært lagerleder siden 1999.

Når jeg spør Rolf om jubileums-året gir travle tider på lageret, begynner Rolf å le. – Det skal pakkes 6 260 pakker manuelt i løpet av de neste fire dagene. Da går det med omtrent 15-16 paller med bøker, CD-er og andre produkter, humrer Rolf.

Rolf får god hjelp av noen ungdommer med pakkingen. Jobben innebærer 80-90 timers arbeid. – Når pakkingen er ferdig hentes pakkene av Posten, som sender dem rundt i det ganske land.

Kanskje dumper det en pakke ned i *din* postkasse?

TRIPP TRAPP

- I år feirer Dåpsklubben TRIPP TRAPP 10 år.
- Klubben er et tilbud for barn i alderen 0-12 år.
- Medlemmene får tilbud om tre pakker i året.
- Foreldre eller andre kan gi et medlemskap til barnet.
- Medlemspakkene kan sendes hjem til barnet eller til giveren.
- Hver pakke koster cirka 230 kroner.

Nye fjes på IKO

Anne Aicher og Ingrid Christine Reite kom til IKO i april. De er ansatt som rådgivere.

Tekst Ingrid Fjeld | Foto Lena Skattum

Anne Aicher (52) er ny barnehagerådgiver på IKO. Hun er utdannet førskolelærer og har lang erfaring som pedagogisk leder i barnehage. Med bakgrunn fra blant annet tysk barnehagehverdag er hun opptatt av tverrkulturelle utfordringer.

– Hvorfor søkte du jobben som rådgiver på IKO?

– Jeg søkte jobben som barnehagerådgiver fordi annonsen i «Vårt Land» gjorde meg nysgjerrig. Jeg holder på å skrive en master med tema som handler om barn og religion. På IKO tenker jeg at min interesse for barns spiritualitet kan være en pådriver i arbeidet. I barnehagene har ansatte unike muligheter for å skape hverdager fulle av glede og undring i samspill med barna. Barnehager med utvidet formålsparagraf har et tydelig mandat når det gjelder å formidle og praktisere den kristne tro. I løpet av mange år som

pedagog i en kommunal barnehage, vet jeg at det ikke er så enkelt å posisjonere kristendommens plass i «andre» barnehager. Arbeidet med barn, foreldre og ansatte har gitt meg et stort og viktig livsinnhold. Jeg håper å kunne bruke noe av min erfaring i denne nye sammenhengen. Og så gleder jeg meg stort over all kompetansen og visjonene jeg kan få del i her på IKO.

– Hvilke arbeidsområder ser du fram til å ta fatt i?

– Nå gleder jeg meg til å være i direkte kontakt med mennesker, besøke barnehager som har tilknytning til IKO og se på ulike måter å «leve» i fagområder og formålsbestemmelse. Så vil jeg bidra med å arrangere kurs som medlemmene har behov for og glede av. Jeg håper at barnehagepersonalet kan få litt støtte til å bruke verdiformidling aktivt og tror IKO er en «skattekasse» når det gjelder materiell som egner seg godt for tros- og verdiformidling.

Ingrid Christine Reite (35) er ny rådgiver på IKO i 60 % stilling. Hun har faglig bakgrunn fra pedagogiske, administrative og estetiske fag, og har de siste årene arbeidet som rådgiver og leder i PPT (Pedagogisk-Psykologisk Tjeneste) i Gjerdrum og Vestby.

– Hva gjorde at du søkte jobben som rådgiver på IKO?

– Jeg hadde forstått det som at IKO jobber for å være en relevant og utfordrende samfunnsaktør, og at det er en vidtfavnende organisasjon med mange og ambisiøse målsettinger. Jeg

Godt i gang. Anne har allerede arrangert kurs og vært på høring i Stortinget.

«IKO er en «skattekasse» når det gjelder materiell som egner seg godt for tros- og verdiformidling»

kommer rett fra en jobb som pedagogisk rådgiver innenfor skole-/barnehagesektoren. På IKO kan jeg bruke denne kompetansen til noe livssentralt – trosopplæring. Intervjurunden med utfordrende og reflekterte ansatte og en leder med glimt i øyet gjorde dette til en «må-ha-jobb». Jeg var utrolig heldig som fikk den.

– *Hvilke oppgaver får hovedfokus hos deg fra starten?*

– Arbeidet ser i stor grad ut til å være prosjektbasert, slik at jeg nå har prosjekter innenfor «universell utforming» (kirkens tilrettelegging for mennesker med nedsatt funksjonsevne), konfirmantundersøkelse, metodeopplegg for tilpasset KirkeTrapp og evalueringsprosjekt av Syng Håp. Bare spennende prosjekter!

TIL ETTERTANKE |

– Ah, jeg glemte Sverdet!

Det var brannøvelse på barneskolen i 1992. Sirenen ulte i gangen og vi holdt oss for ørene mens vi stilte opp i en mer eller mindre sirlig rekke for å marsjere ut i skolegården. For noen uker siden hadde Norsk Gideon vært på besøk i klassen. Vi hadde fått et nytestamente. Alle 5. klassinger i Skien fikk hvert sitt. – Håper dere får bruk for dem, sa den gamle mannen som delte ut de små røde bøkene.

En av de tøffe guttene i klassen satte seg som mål å komme gjennom den lille røde. Flere av oss andre hengte oss selvfølgelig på. Noen slet allerede med slektslisten i Matteusevangeliet. Men konkurransen var reell og den som gav seg var kjip.

Denne dagen da brannalarmen gikk, var kristendomstimen akkurat over. I timen hadde vi lært om Guds Ord – at det var det vi fant i Bibelen. – Noen kaller Bibelen for «sverdet», fordi den kan være til hjelp i livets mange kamper, fortalte læreren.

Vi stod i rekka og var klare til å åpne døra. Da ropte den ivrige bibelleseren med glimt i øyet: – Ah, Sverdet! Jeg glemte Sverdet! Han løp bort til pulten og rev til seg testamentet.

Kristendomstimen er ute av skolen. Nå er det først og fremst kirken som skal gi barn og unge i Norge innsikt i Bibelens fortellinger – historier som kan utfordre, gi visdom, trøst og tro, og slik bidra til både livshjelp og livsmestring.

Jeg kjenner ikke gutten lenger – han som hentet sverdet. Jeg vet ikke hvordan han har det. Men hvem vet, kanskje han fortsatt av og til i livets opp- og nedturer griper til Sverdet?

Av Lena Skattum
Informasjonsrådgiver IKO

LITT AV ALT glimt fra IKOs virksomhet

20. - 21. oktober på
Norges Varemesse, Lillestrøm

Trosopplærings- konferansen 2009

Vi tror!

Velkommen til alle som
arbeider for at trosopplæring
skal nå bredt ut til barn og
ungdom. Både ansatte og
frivillige medarbeidere.

Sett av dagene for faglig påfyll,
inspirasjon og ideer til videre
trosopplæringsarbeid.

Vi ønsker å skape en fest der vi
sammen inspirerer hverandre
til fortsatt satsing.

Påmeldingen starter 1. juni.

For mer informasjon:
www.iko.no

Vi tror!

Doktor på IKO

Siden januar 2009 har Birgitte Lerheim vært ansatt som faglig leder for rådgivergruppen på IKO. Hun kombinerer IKO-jobben med en 50 % stilling på Teologisk Fakultet på Universitetet i Oslo. På TF er det undervisning og forskning som står i fokus, og det var her hun i februar hadde sin prøveforelesning og forsvarte sin doktorgradsavhandling «Vedkjenning og gjenkjenning. Refleksjoner i snittpunkta mellom kyrkjetenking og kyrkjepraksis». Gjennom dette arbeidet har hun forsket på det kristne fellesskapet og gjort seg refleksjoner rundt det å finne et teologisk språk som uttrykker de erfaringer som vi mennesker sitter inne med:
– Hvordan kan vi kjenne igjen kirkens tro i våre liv?

Doktor. Faglig leder på
IKO, Birgitte Lerheim, har
fullført sin PhD.

Trosopplæringen og hjemmet

Prismet nummer 2, 2009 er klart for salg:

Innhold:

- *Trosopplæring i hjemmet* av Eigil Morvik
- *Når Gud angre – nesten. Gammeltestamentlige fortellinger om Gud og modige gutter i norske barnebibler* av Kristin Saxegaard
- *Digitale trosfortellinger som metode i trosopplæringen* av Birgit Hertzberg Kaare og Knut Lundby
- *Et hellig øyeblikk. Dåpsamtalen som døråpner for trosopplæringen* av Cecilie Holdø
- *WOW – for et spill!* av Margareth Eilifsen
- *Rett hjem for «Rett Hjem»* av Kristin Lorentzen
- *Trosopplæring på nettet - www.barnogtro.no* av Solgunn Øvereng Matre

Bestill heftet (kr 130)
på ordre@iko.no
For abonnement:
Se www.iko.no/prismet

3. juni og 27. august

IKO-huset, Oslo

Babysang som trosopplæring

Todagerskurs.

Kurset har som mål å inspirere og dyktiggjøre kirkelige ansatte og frivillige medarbeidere til å etablere og videreutvikle babysangtiltak i menighetens trosopplæring. Kursholdere er kantor Yngvild Wattum Stuksrud, IKO-rådgiver Jorunn Blindheim, og universitetslektor ved MF, Sjur Isaksen. Kurset som starter 3. juni er fullt, men det er ledige plasser på kurset som starter i august.

Kurs høsten 2009

IKO har hatt fulle kurs våren 2009. Vi følger opp den gode trenden og setter opp flere kurs/fagdager til høsten. Følg med på www.iko.no/kurs

 Det skjer
11.-13. september

Granavolden på Gran, Hadeland
**Nordisk SYNG HÅP-
 verksted**
 Gudstjeneste og verdensmusikk

20.-21. oktober

Norges Varemesse, Lillestrøm
**Trosopplærings-
 konferansen 2009:
 Vi tror!**
 Sett av dagen! Følg informasjonen som kommer på www.iko.no

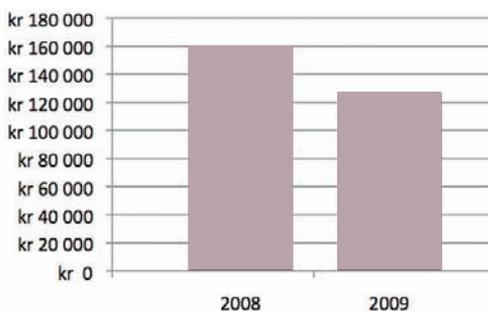
9. juni

IKO-huset, Oslo

Sommerfest: TRIPP TRAPP-klubbens 10-årsjubileum

På festen lanseres den nye babysang-cden *Gyngelitte grann* med de mest utprøvde sangene i babysang. En gruppe med babysangere fra Grorud/Romsås kommer og presenterer noen av sangene.

Ivar Skippervold kommer også. Han vil bidra med trylleprogram og smakebiter fra sin nye CD *Bartimeus*. Sammen med han er barnekoret Mukula fra Rødtvet menighet.

ØKONOMIRAPPORT**1. kvartal**

Årsoppgjøret for 2008 er gjort opp med et overskudd på kr 49 790. IKOs økonomi kom på rett spor igjen i 2007 med et overskudd på kr 78 000. Det er gledelig at trenden fortsetter. Det er fortsatt stort behov for økonomisk støtte. De siste årene har vi slitt med å få budsjettene i balanse. Når regnskapene likevel har gått med overskudd de to siste årene skyldes dette blant annet vakante stillinger.

Som diagrammet viser er gaveinntektene de tre første månedene i år lavere enn i fjor. Vi har mange trofaste givere, og som vi viser på side 6 og 7 i dette nummeret av IKO-Nytt, ønsker vi å få enda flere. En god og jevn gavestrøm er en forutsetning for vår virksomhet. Derfor er vi svært takknemlig for alle som støtter IKO økonomisk.

B ØKONOMI
ÉCONOMIQUE

NORGE

P.P.

Retur: IKO – Kirkelig pedagogisk senter
Postboks 2623 St. Hanshaugen
0131 OSLO

Populær
fadder-
gave

Gi TRIPP TRAPP til et barn du er glad i

Med Dåpsklubben TRIPP TRAPP får barna gode bøker og musikk rett hjem i postkassa. Her blir de kjent med Bibelens fortellinger, aftenbønner og mange fine barnesanger. Bøkene er på bokmål og nynorsk.

● For barn fra 0 til 12 år ● Ingen krav til minstekjøp ● Tilbud om 3 pakker årlig

Noahs ark
Tøybåt og leke
med 13 figurer
Verdi 228,-
0-3 år

Sangboksen min
30 kjente sanger på illustrerte
kort. Tekster på bokmål og
nynorsk
Verdi 295,-
1-5 år

Kjempefest CD
Gladsang-CD med
populære og
kjente artister
6-12 år

GRATIS
Velg
gratis
gave

Du betaler kun 45,- for forsendelsen

DÅPSKLUBBEN
TRIPP TRAPP
10 ÅR

TRIPP TRAPP drives av IKO-Forlaget AS
Telefon 22 59 53 00 E-post ordre@iko.no

Flere velkomstgaver finner du på www.tripptrapp-klubben.no